

den nævnte art kan medføre for en erhvervsvirksomhed ved genanskaffelsen.

Det er ikke anset for hensigtsmæssigt at udforme reglerne herom i lighed med de genanbringelsesregler, der indtil 1968 gjaldt i skade- og ekspropriationstilfælde (tidligere §§ 7 B og 7 C i lov om særlig indkomstskat). Det skyldes de meget betydelige praktiske vanskeligheder, som disse regler medførte.

Efter det foreslåede § 7 B, stk. 1, kan skatteyderen efter ansøgning få henstand med betalingen af skatten af de ejendomsfortjenester, der omfattes af lovens § 2, nr. 13, når særlige omstændigheder — herunder navnlig hensynet til videreførelse af en erhvervsvirksomhed — taler derfor. Bestemmelsens hovedanvendelsesområde forudsættes at blive tilfælde, hvor fortjeneste ved afståelse af erhvervsjendomme hidrører fra en skade- eller ekspropriationserstatning eller står i forbindelse med flytning af virksomheden.

Efter det foreslåede § 7 B, stk. 2, kan skatteyderen kun få henstand, såfremt han genanskaffer en eller flere faste ejendomme. Efter forslaget skal det endvidere være en betingelse, at både den afståede og den genanskaffede ejendom eller en ikke uvæsentlig del af begge ejendommene indgår i driften af en erhvervsvirksomhed. Det er forudsat, at henstand herefter også vil kunne gives, når f. eks. en landmand sælger sin landbrugsvirksomhed og anskaffer en anden landbrugsvirksomhed.

Efter stk. 2, 1. pkt., skal det beløb, der anvendes til genanskaffelse, svare til afståelsesvederlaget for den afståede ejendom. Det er forudsat, at mindre afvigelser mellem afståelsesvederlaget og det beløb, der anvendes til genanskaffelse, ikke skal udelukke, at skatteyderen kan opnå henstand.

Efter det foreslåede § 7 B, stk. 3, kan til-ladelsen til afdragsvis betaling omfatte den del af den pålignede skat, som kan henføres til fortjenesten på den afståede ejendom. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at

udøve et skøn over det nævnte skattebeløbs størrelse. Det gælder f. eks., hvis den afståede ejendom tilhørte et aktieselskab eller et dødsbo, idet disse skattepligtiges særlige indkomster beskattes sammen med deres øvrige indkomst.

Efter stk. 3, 2. pkt., skal henstanden betinges af, at skatteyderen stiller sikkerhed og forrenter og afvikler det skyldige beløb efter finansministerens nærmere bestemmelse. Som vejledende med hensyn til forrentningen kan der peges på den af Nationalbanken til enhver tid fastsatte diskonto med tillæg af 1 pct., dog således at den årlige rente normalt aldrig bliver under 6 pct.

Afviklingsperioden bør normalt ikke være længere end 15 år, men den kan dog udstrækkes til et længere åremål, når ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Hvor den særlige indkomst hidrører fra en forsikrings- eller erstatningssum for brand eller anden skade, er det hensigten at tage særligt hensyn hertil, når der er tale om en ejendom, der indgår i driften af en erhvervsvirksomhed. I så fald skal der kunne gives afdragsfri henstand, indtil skatteyderen måtte afhænde den genanskaffede (genopførte) ejendom.

Stk. 4 og 5 fastsætter fristen for indgivelse af ansøgning om henstand samt frister for genanskaffelsen.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget tager sigte på at lade den foreslåede beskatning af skadeserstatninger og ekspropriationserstatninger, herunder også fredningererstatninger, indtræde fra den 1. januar 1973. Det bliver herefter uden betydning, om skatteyderen har et indkomstår, der afviger fra kalenderåret.

Den foreslåede særlige ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 2 vedrørende den foreslåede ændring af § 16, stk. 1, i lov om særlig indkomstskat m. v. er anset mest praktisk under hensyn til, at der er tale om en afgift — ikke en skat.

Ove Hansen,
formand.

Jørgen Peder Hansen.

Lysholt Hansen.

Thomas Have.

Hjortnæs.

Hans Lund.

Erling Olsen.

Ømann,
næstformand.

Lütken.

Lembourn.

Poul Schlüter.

Stetter.

Henry Christensen.

Jens Foged.

Enggaard.

Bernhard Baunsgaard.

Dahlgaard.